

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De decollatione sancti Iohannis baptiste cxx

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

De decollatione sancti iohannis

nuit. Illi autē papias pgentes cū ad dictū monaste-
riū puenissent et ibi corpus sancti augustini requie-
scere didicissent. ceperūt oēs voces lenare ac vna-
nimitē edclamare. Sācte augustine adiua nos.
Ad quoz clamores ciues et monachi ex. itati ad tā
grande spectaculū pfluēbāt. Et ecce ex neruoz di-
stensione sanguis multus cepit effluere. ita vt ab ī-
troitu cenobij vsq; ad tumbā sancti augustini tota
terra sanguine videre resp̄sa. Cū autē ad sepulcrū
sancti augustini venissent omēs sanitati sunt inte-
gre restituti ac si nulla in eoz corporibus lesio ex-
stitisset. Cepit ex tunc fama sancti augustini crebre
scire. et multitudo languentiū ad eius tumulū ad-
uentare. Qui oēs sanitatis bñficia repositātes sue
salutis pigno: a relinquebāt. factūq; est vt tanta
predictoz pignoz fuerit multitudo vt inde torum
oratoriuū sancti augustini et porticus plena essent
ita vt eūdi et redeundi impedimētuz nō modicum
generaret. Quap: opter monachi necessitate com-
puli ea inde remoueri fecerūt. **N**otādū q; cū tria
sunt que a mūdānis homibus appetunt. scz diuitie
delicie. et honores. vir iste sanctus tante pfectōis
extitit. q; ipse diuitias ptempfit. honores respuit.
voluptates abhoruit. Qd̄ em̄ diuitias cōtemneret
ipse testat̄ in libro soliloquioz vbi ratio interrogat
eū dicēs. Diuitias nullas cupis? Et respōdet aug.
hoc quidē nec nunc primū. Nam cū. xxx. annos a
gam. xiiij. fere anni sunt ex quo ista cupere destiti.
nec aliud in his p̄ter necessariū victum cogitauī.
Pro: sus vnus ciceronis liber michi facile persua-
sit. nullo mō appetēdas esse diuitias. Qd̄ autē ho-
nores respuerit. in eodē libro testat̄. vbi ratio euz
interrogat dicēs. Quid honores? Et respondit au-
gustinus. fateor: eos modo ac pene his diebus cu-
pere destiti. Voluptates quoq; et delicias p̄tempfit
et quantū ad cōcubitū et quātus ad gustū. Quantū
ad primū interrogat eū ratio dicens in eodē libro.
Quid vxor? Nōne te delectat pulchra. pudica mo-
riferata. diues. p̄sertim si certus sis nichil ex ea
te molestie esse passurū. Et r̄ndet augustinus. Quā-
tūlibet velis eā depingere atq; cumulare bonis oī-
bus. nil michi tam fugiendū esse q; cōcubitū decre-
ui. Cui ratio. Non ergo quero quid decreueris. s;̄
verum ad hoc alliceris. Et respondet augustinus.
Pro: sus nichil ī huiusmodi quero. nichil desidero
etiā cum onere horrore et aspersione talia re-
cordo. Quantū ad sc̄d̄m interrogat eum ratio di-
cens. Quid de cibus? Et respōdet augustinus. Siue
de cibo et potu. siue de balneis ceteraq; corporis
voluptate nichil interrogēs. tantū ab ea peto q̄rū
in valitudinis opem conferri potest.

De decollatione sancti iohannis baptiste

cxv

A

Decollatio sancti iohannis baptiste quatuor
de causis instituta fuisse videt̄. sicut in li. de
mitrali officio inuenit̄. Primo p̄pter eius
decollationē. Sc̄do p̄pter ossiū ip̄i cōcremationē
et collectionē. Tercio p̄pter capitis ip̄ius inuētio-
nē. Quarto p̄pter digiti ip̄ius trāslationē et ecclie
dedicationē. Et sc̄d̄m hoc festū istud a quibusdā di-
uersimode noīat̄. scz decollatio. collectio. inuētio.
et dedicatio. Primo igit̄ celebrat̄ hoc festū p̄pter
ip̄ius decollationē q; quidē hoc modo facta est. Nā
vt habet̄ in historia scolastica herodes antipas fi-
lius magni herodis romā pficiēs. et per fratrem
suū philippū trāsitū faciēs cū herodiade vxore
philippi. et sc̄d̄m iosephū sorore herodis agrippe.
secreto pepigit. q; in reditu suo vxorē repudiaret.
et ip̄am in p̄iugē duceret. Qd̄ vxorē suā scz. filiā a-
retbe regis damascenoz minime latuit. et ideo nō
expectat̄o viri reditu ad patrē q̄torius festinauit.
Rediēs autē herodes herodiadē philippo abstulit
et arethā regē et herodē agrippā cū philippo in
sui inimiciā cōtrauit. Iohānes autē cū de hoc ar-
guebat̄. qm̄ sc̄d̄s legē quā recepat̄ fratris sui vxorē
ip̄o viuente sibi minime habere licebat. Vidēs he-
rodes q; iohānes taz dire eū sup hoc redargueret
et q; ob predicationē et baptisimū sc̄d̄m iosephum
magnum pplm congregaret. ip̄m in carcere vincula-
uit. vxorē placere cupiēs et ppli subsequētis iohā-
nē dispendiū p̄mescēs. ip̄m autē occidere voluit. s;
pplm timuit. Desiderātes autē herodias pariter et

De decollatione sancti iohannis

herodes occasione aliquā inuēire ut iohānes occi-
dere possent. vident inter se secreto dixisse ut he-
rodes natalis sui diē corā primis galilee suisq; pri-
cipibus celebraret. et puella saltati filie herodiad.
quicqd petierit se sibi daturū iuramento firmaret.
et ipa caput iohānis petere. illd sibi ppter iuramē-
tum factū eū tribuere oporteret. sed de iuramēto
facto se pstritari simularet. Qd em̄ hanc versutiā
et simulationē habuerit videt̄ innui in historia sco.
vbi sic dicit. Credibile est qd herodes cum vxore de
nece iohānis sub tali occasiōe faciēda pri^o secreto
tractauerit. Itē hiero. i glo. Ideo forte iurauit. ut
occasione inueniret occidēdi. Nā silla patris aut
matriis interitū postulasset. herodes nō vtriq; pfen-
siss. Qd dīnato igit̄ cōiunio puella adest. corā oib⁹
saltat. placet cūctis. Se sibi quicqd petierit datu-
rū rex iurat. A matre pmonita caput iohānis ex-
postulat. Sz versipellis herodes ppter iusurādū
se pstritari simulauit eo qd ut dicit raban⁹ temere
iurasset qd eū facere oporteret. Sz tristitiaz pferē-
bat in facie cū letitiā haberet in mēte. Excusat sce-
lus iuramēto. ut sub occasione pietatis impius fie-
ret. Igit̄ spiculator mittit. caput iohānis pcedit. pu-
elle dat. et a puella matri adultere pferat. Aug.
occasiōe huius iuratiōnis narrat in sermone quo-
dā quē fecit i decollatiōe iohis bap. tale exēplum.
¶ Fuit quidā homo innocēs et fidelis a quo au-
diui qd narro. Eū em̄ quēdā sibi negasset. qd ei ac-
cōmodauerat v^l qd sibi debebat. p^omor⁹ ille puo-
cauit eū ad iusurādū. Ille igit̄ iurauit. iste pdidit.
Videbat ergo in ipa nocte se ad iudicē raprū fuisse
et ab eo interrogatū fuisse his v^{er}bis. Quare pro-
uocasti hoīem ad iuratiōē quē sciebas falsum eē
iuraturū. Rūdit ille. Negauit michi rē meā. Et iu-
dex. Velius erat ut rē tuā pderes qd ut aiām illi⁹
falsa iuratiōe pimeres. Prostratus igit̄ tā graui-
ter cedi iussus est ut i dorso cuiuslibet plagarū ve-
stigia apparerēt. Sed indulgētia est ei postq̄ emēda-
tus est. hec aug. In hac aut̄ die iohānes decolla-
tus nō est. sz circa dies azimoz āno pcedēte passio-
nē xpi. D^o potuit ergo ut ppter dñica sacramenta
minor cederet maiori. Hic exclamat Jo. crisō. Jo-
hānes scola virtutū. magisteriū vite. sactitatis for-
ma. norma iustitiē. v^ginitatis speculū. pudiciē ri-
tulus. erēpluz castitatis. pñe via. peccatoz venia
fidei disciplina. Iohānes maior hoīe. par āgelis le-
gis sūma. euāgelij scōz aploz vox. silētiū. ppheta
rū. lucerna mūdi. pcursoz iudicis. totius. medius
trinitatis. Et hic tātus dat incestuose. tradit ad ul-
tere. addit saltatrici. herodes aut̄ impunit⁹ nō
abijt sz exilio dānatus fuit. Naz sicut habet̄ in hist.

sco. alter herodes sz agrippa cū esset vir strēnuus
sed paup. p^o nimia paup^orate desperās quandam
turrū intrauit. ut ibidē se fame afficiēs moreret.
Qd cū herodias for^o sua audisset viro suo. sz be-
rodi antipe tetrarche supplicauit ut eū inde educe-
ret et sibi necessaria ministraret. Qd cum fecisset et
ambo inuicē epularent. herodes tetrarcha vino i-
caluit. et herodi agrippe beneficia q̄ sibi cōtulerat
improperare cepit. Ex hoc ille vehemēter doluit.
et romā pficiēs intantū a gayo cesare in gratiā
est receptus. ut ei duas tetrarchas. sz lisanie et a-
biline tribueret. et regem in iudeā imposito dyade-
mate destinaret. Vidēs herodias qd frater eius ha-
beret nomen regis. viro suo molestis precibus in-
sistebat ut romā pergeret et sibi nomē regiū cōpa-
raret. Ille vero cū multis diuitijs habundaret ac
quiescere nolebat. magis diligēs ocium qd honore
laboriosum. Tandē deuictus vxoris precibus ro-
mā cum ipa p^oerit. Quod agrippa intelligēs cesa-
ri litteras destinauit qd herodes cū rege parthoz
amicicias firmauerit. et romano impio voluerit re-
bellare. Et in argumentū huius rei significauit ei
qd in ciuitatibus suis habebat arma q̄ sufficerent.
lxx. milibus armatoz. Lecta autem epla gayus
quasi aliunde incipiēs herodē de statu suo inter-
rogauit. et inter cetera. vtrū tanta copia armoz
esset i vrbibus q̄tum ipse audierat requisit. Qd
ille minime negauit. Tunc gayus verū esse credēs
quod herodes agrippa scripsit ipm̄ in exilium rele-
gauit. Vxori aut̄ eius q̄a erat for^o herodis agrip-
pe quē maxime diligebat potestatem tribuit ut in
terrā suam rediret. Ipsa aut̄ virus suū voluit comi-
tari dicēs qd illū cui cōmunicauerat in p^operis nō
dereliqueret in aduersis. Lugdunū igitur depo-
rati fuerunt. et ibi vitā miserabiliter finierūt. hec
in historia scolastica. **¶** Scdo ppter ossium
ipius cremationē et collectionē q̄ ipsa die scdm
quosdā fuerunt cremata. et a fidelibus ex pte col-
lecta. Cū quasi scdm martiriū patif qū ipse in suis
ossibus cremat. Et ideo ecclesia tanq̄ scdm eius
martiriū hoc festū celebrat. Sicut ei legit̄ in .xij. li.
hystorie scolastice vel ecclesiastice. cū discipuli iohā-
nis corpus eius apud sebasten vrbē palestine iter
beliseum et abdiam sepelissent. et ad eius tumulū
multa miracula fierent. iubente iuliano apostata.
gentiles eius ossa sperferunt. et euz miracula non
cessarēt. post collecta et igne cōcremata i puluerē
redererūt. et pagros ventilaerunt. sicut dicit̄ in
historia scolastica et ecclesiastica. **¶** Beda vero dicit̄
qd ipa ossa collecta latius sparserūt. et sic scdm mar-
tiriū quodāmodo passus videt̄. Hoc quidā rep^ofen
6 ij

De decollatione sancti iohannis

tant nesciētes dū in eius natiuitate ossa vndecūq;
collecta p̄rem̄ār. Dū autē ad cōcremādū colligerē
tur. vt habet in historia scolastica. et beda testatur
Quidā monachi a hierosolimis veniētes latenter
colligentibus se miscuerūt. et magnā eoz partē tu
lerūt. Ip̄a quoq; ossa ad philippū hierosolimitanū
ep̄m detulerūt. q̄ ea postmodū arthanasio alexan
drino ep̄o misit. Postmodū vō theophilus eiusdē
vrbis ep̄s ea in tēplo serapis a sor: dibus purgato
reposuit. et ī honorē sancti ioh̄is. basilicā p̄secrauit
Decbeda in hist. sco. Nūc autē apud ianuā deuore
colunf. sicut alexāder terti⁹. et inocēcius. iij. rei vī
tate cognita suis p̄uilegijs approbarūt. Sicut autē
herodes q̄ eius caput amputari fecit suoz scelerū
penā p̄tulit. sic et iulianū apostatā qui eius ossa cō
buri iussit vltro diuina p̄cussit de cuius p̄cussioe ha
bet in historia sancti iuliani. q̄ est post p̄uersionem
scti pauli. De huius autē iuliani apostate ori
gine impio crudelitate et morte in historia tripita
plenius edocef. Constantius namq; frater magni
cōstantini ex eodē patre duos habuit filios. scz gal
lū et iulianū. Mox tuo autē p̄stantino. p̄stantius ei⁹
filius gallū cesares fecit quē tamen postmodū in
terfecit. At iulianus metuēs monachus effect⁹ est.
Cepitq; magos consulere si possit ad huc ad impi
um puenire. Post hoc cōstantius iulianum cesares
fecit. et ad gallias misit. vbi victorias mltas exer
cuit. Corona autē laurea inter duas colūnas depen
dens rupto funiculo sup caput eius inde transeun
tis decidit. eumq; aptissime coronauit. cunctis cla
mātibus quia impij signū esset. Tunc a militibus
appellaref august⁹. et corona cū qua coronaref ibi
dem deesset. vnus torquē quē habebat in collo iu
liani capiti iposuit. et sic ab eis impator: est effectus
Tunc figmentū xpianitatis qd̄ habebat abiecit. et
tēpla ydolorū aperiens. et eis sacrificās. se paga
noz pontificē nominabat. et signū crucis vbiq; de
struebat. Quadā vice ros sup eius vestimēta cete
rozūq; qui cū eo erant cecidit. et gutta quelibet se
in crucis signaculū transformauit. Volens autē com
placere oibus mortuo cōstatio voluit vt vnusquis
q; cui veller ritui deserviret. ac de curia sua eum
chos tonsores et coquos fugauit. Eunuchos q̄ dez
q; vxor: eius obierat post quā aliam non duxerat.
Coquos quia abis simpliciorib⁹ vtref. Tōsores
autē q; vnus inquit sufficit multis. Multos libros
dicrauit in quibus omēs ante se principes lacrauit.
Ut ergo coquos atq; tonsores expelleret op⁹
philosophi non impatoris egit. Ut autē detraberet
atq; laudaret neq; p̄bi neq; impatoris fuit. Dū ali
qū iulianus ydolis sacrificaret. in visceribus pecu

dis immolati signaculū crucis cor: ona circūdatum
eidē oñsum est. Qd̄ ministri vidētes timuerunt. in
terpretātes crucis futurā vnitatē victoriā et inter
minabilitatē. Quos iulian⁹ p̄fortās ait hoc esse si
gnū xpiani dogmatis coercendū. nec vltra circulū
dilatādi. Dum p̄stantinopolim fortune iulianus
sacrificaret. maris episcopus calcedonie q̄ p̄e se
necture lumē amiserat. ad euz accedēs ipm̄ impiū
et apostatā appellauit. Cui iulianus ait. Neq; ga
lileus tuus potuit te curare. Et ille. De hoc gr̄as a
go deo meo q; ideo lumine me p̄riuibit. ne te vi
deā pietate nudatū. Julianus autē nil aliud respō
dēs abscessit. Apud anthiochiā. vasa sancta et pal
lia colligēs et in terra p̄iciens sup ea sedit et igno
minā addidit. Moxq; ī locis illis adeo est p̄cussus
vt inde vermes scaturirēt. et carnes corroderēt a
qua passiōe quousq; vixit liberari nō potuit. S
Julianus quoq; p̄fectus dū ad p̄ceptū impatoris
ecclesiarū vasa abstuliss̄ sup ea mingēs ait. Ecce ī
qb⁹ vasis marie filio ministrat. Cui repēte os ver
sum est in anū et egestionis organū est factū. Huius
apostata iulianus fortune tēplū intraret. et minist
ri tēpli aqua vt mūdarent ingrediētes aspergēt
valentinianus asp̄siois guttā vidit in clamide. et in
dignat⁹ pugno p̄cussit ministrū dicēs se maculatū
potius q̄ purgatū. Qd̄ videns impator: iussit eū in
custodias redigi. et ad beremū destinari. Erat iēn
xpianus q̄ p̄ mercede meruit postmodū ad impiū
sublimari. In odiū quoq; xpianoz iulian⁹ tēplū iu
deoz iussit repari. ip̄is iudeis sumptus: largissime
subministrās. s; dū maximā cemētī copiā submini
strassent. subito v̄etus maxim⁹ veniēs totā disp̄it
Deinde terremor⁹ maximus est effectus. Postmo
dū ignis a fundamētis egrediens plurimos cōcre
mauit. Alia vero die signū crucis in celo apparuit
et iudeoz vestes nigro colore crucis signaculo sūt
implete. Cū ad psas vadēs resfontē veissit et re
gē obsideret. rex sue patrie p̄tes obtulit si ab eo dē
scederet. Ille autē nullatenus acq̄euit. putabate m̄
scdm̄ pitagore platonisq; snias ex mutatiōe corpo
rū alexātri aiam possidere. aut potius esse in alio
corpe alius alexāder. s; iaculū repēte discurrens ei⁹
lateri est infixū. quo vulnere terminū vite suscepit
Qui vō intulit actenus ignorat. s; alij quendā inui
sibilitū hoc intulisse ferūt. alij vnū pastorē ysmabe
litarū. alij militē fame et itinere fatigarū. Sed siue
homo siue angelus fuerit palā est q; diuinis iussio
nib⁹ ministravit. Calixtus autē eius familiaris dicit
eū a demone fuisse p̄cussum. Hec ī histo. tripartita
Tercio p̄pter ipius capitis iuentionē. Nā hac
die vt aiunt caput eius repp̄tū est. Sicut em̄ dicit in

139

De decollatione sancti iohannis

libro hist. ecclesiastice iohes in castello arabie dicto macheronta fuit vincitus et capite truncatus. De rodias aut caput iohis ibi fecit deferri et iuxta herod habitaculum caute sepeliri timens ne propha resurgeret si cum corpore caput sepultum fuisset. Tpe vero marciam principis ut habet in hi. sco. q. cepit anno dñi. cccliij. iohes caput suum duobus monachis q. hie rosolyma venerat reuelavit. Qui ad palacium qd herodis fuerat pperates caput ei inuenerunt sacris cilicinis inuolutum vestibus estimo quibus in deserto fuerat obuolutus. Qui dum caput capere ad propria remearet. quidam emissene ciuitatis sigulus pauprat fugies. comite se eisdem exhibuit. Hic dum peram sibi creditam cum sacro capite portaret. admonitus nocte a sancto iohes ipos fugies emissenam vrbem cum ipso capite est ingressus. Ibi q. diu vixit in quodam specu sanctum caput veneras prosperitate non modica assecutus est. Mories aut illud sori sue sub fide reuelavit. et scdm eundem modum sibignuice successores. Postmultum vero temporis sancto marcello monacho in eodem specu degenti beatus iohanes caput suum hoc modo reuelavit. Videbat enim sibi dormienti q. multe turbe psallentes incederent ad diceret. Ecce sanctus iohes bapt. veit. Deinde vidit beatum iohem quem vnus a dextris alius a sinistris ducebat. Omnesq. ad eum accedentes ab eo benedicebant. Ad quem cum marcellus accessisset. et ei pedibus se prostrauisset. eleuans eum et pmentum apprehendens dedit ei osculum pacis. Tunc marcellus interrogauit eum dicens. Dñe mi vnde ad nos venisti. Et ille. De sebastie veni. Cum igit excitatus fuisset et de hac visione plurimum miraret. quadam alia nocte cum dormiret quidam ad eum venies ipsum excitauit. Et ecce dum excitatus fuisset. vidit stellam fulgentem in hostio cellule residere. Quam surgens cum palpare vellet subito in aliam partem se trastulit. Ille aut cepit abire post stellam quousq. stella stetit in loco ubi erat caput iohannis baptiste. Ubi fodiens reperit vnam et in ea sanctum thesaurum. Quidam aut cum non crederet manum ad ydriam misit. Sed statim manum auerit et ydrie adhesit. Quamvis autem focis manum extraxit. sed inualida remansit. Apparuit autem ei dem iohes dicens. Cum caput meum in ecclesia deponeret ydriam ptinges et sanitatem recipies. Qd et fecit et sanitatem integram recepit. Hoc autem cum marcellus iuliano eiusdem vrbis episcopo indicasset. ab eis est eleuatus et in vrbem delatum. Ex quo tpe cepit in eadem vrbem decollatio iohannis celebrari ipsa die ut arbitramur sicut dicitur in hist. sco. quo caput est inuentum siue eleuatum. Qd postmodum constantinopolim est trastatum. **¶** Tunc sicut dicitur in hi. trip. cum valens imperator iul-

lisset sacrum caput in vehiculo poni et constantinopolim transferri. cum circa calcedoniam venisset. vehiculum nullatenus trahi poterat quoniam truncumq. boues stimulis vigerent. ideoque ipsum ibidem deponere sunt coacti. Sed cum postea theodosius ipsum inde auferre vellet et quendam matronam virginem custodie capitis deputatam reperisset ibidem rogauit eam ut sibi auferre dimitteret sacrum caput. Illa autem consensit credens quod sicut tpe valentis ita etiam et nunc non mutaret se auferri. Tunc deuotus imperator purpura caput amplectens constantinopolim trastulit. et ibi pulcherrimam ecclesiam edificauit. Nec in hist. trip. Et inde gallias apud pictauiam regnante pipino postmodum est trastatum vbi eius meritis multi mortui sunt resuscitati. **¶** Et sicut punitus est herodes qui iohem decollauit: et iulianus apostata qui eius ossa combussit. sic et herodias punita est. q. puella ut caput peteret suggestit et ipsa puella q. hoc petijt. Quidam enim dicunt quod herodias in exilium danata non est nec ibi defuncta. sed cum caput iohis in manibus teneret et eisdem gaudens plurimum insultaret. diuino nutu caput ipsius in eius facie insufflauit et illa protinus expirauit. Hoc quidam vulgariter dicunt. Sed quod superius dictum est quod in exilio cum herode miserabiliter sumpta fuerit sancti tradit in cronica. et sic tenendum videtur. filia vero eius cum super glaciem deambulet. sub ea glacies resoluit. et ipsa in aquis continuo profocatur. In cronica vero quadam dicitur quod terra ipsam viam deglutit. quod potest intelligi sicut de egiptijs in mari rubro profocatis dicit. Deuorauit eos terra. **¶** Quarto propter dignitatem ipsius translationem. et ecclesie dedicationem. Dignitas enim suus quod dominum ostendit ut ferre comburi non potuit. Unde ipse dignitas a predictis monachis est reperit que postmodum ut habet in hist. sco. sancta tecla inter alpes attulit. et in ecclesia sancti maximi collocauit. Hoc etiam testatur iohes beletus dicens quod predicta sancta tecla ipsum dignitatem qui comburi non potuit de ultra partibus marinis in normanniam attulit. et ibi in honore sancti iohannis ecclesiam fabricauit quam ecclesiam ut ibidem dicit quidam hac die dedicatam fuisse asserunt. Unde a domino papa statutum fuit ut hec dies per totum mundum celebris haberetur. **¶** Apud mariennam vrbem gallicam matrona quedam iohanni baptiste valde deuota deum instans exorabat ut sibi de reliquijs iohis aliquam aliquid donaret. Cum autem orando nichil proficere se videret. sumpta de deo fiducia iuramento se astrinxit quod acenus non comederet donec quod petebat acciperet. Cum autem diebus aliquibus ieiunasset. pollicem super altare miri cadoreis vidit. et dei donum leta suscepit. Tres autem episcopi illuc accurrentes cum

De sanctis Felice et adaucto

quilibet de illo pollice prem vellet accipere. tres sanguinis guttas stillare i linteo supposito stupu erunt. et singuli singulas se meruisse letati sunt. Theodolina regina longobardorum medoene iuxta mediolanum nobile ecclesiam in honore sancti iohannis baptiste destruxit et dirauit. Procedente tempore ut testatur paulus in hist. longobardorum. constantinus qui et constans imperator volens italiam a longobardis eripere a quodam sancto viro qui spiritum prophetie habuit de exitu belli quiescit. Qui nocte orationi vacans mane respondit. Iohanni ecclesiarum regina destruxit. et ipse pro longobardis continue intercedit. et ideo superari non possunt. Veniet tamen tempus quo locus ille despiciet. et tunc superabunt. Quod tempore karoli fuit impletum. Vir quidam magne virtutis ut ait gregorius in dialogo nomine sanctulus cum quendam diaconum a longobardis captum in sua custodia tali conditione recepisset. ut si fugeretur ipse pro eo capitalem suam subiret. coegit predictus sanctulus ipsum diaconum ut fugeretur et se liberaret. Quapropter predictus sanctulus ad decollandum adductus. et ad hoc fortissimus spiculator. eligens de quo dubium non erat quin uno ictu caput eius abscideret. Extensusque collo cum carnifex forti annisu brachium cum ense in altum leuasset. ille protinus ait. Sancte iohannes suscipe illum. Statimque brachium percussoris irrituit. et erecto in celo gladio inflexibile remansit. Prestroque iuramento quod decetero nullum christianum feriret. vir dei pro eo orauit. et brachium statim deposuit.

De sanctis felice presbitero et adaucto cxri A

Felix presbiter et frater suus similiter nomine felix et presbiter dyocleciano et maximiano oblatus sunt. Quorum senior cum ad templum serapis ut ibidem sacrificaret adductus esset insufflatus in facie statue. et primus cecidit. Ductus similiter ad statuam mercurij piter insufflatus. et primus statua cecidit. Ductus tertio ad simulacrum dyane similiter fecit. Tortus igitur in euleo. Ductus est quarto ad arboris sacrilegam ut ibidem immolaret. Qui fixis genibus orauit et in arboris sufflans eam a radice subuertit. et simulacrum cum ara et templo arboris corruente corruit. Quod cum prefectus audisset. cum ibidem decollari precepit. et corpus eius lupis et canibus dereliquit. Tunc quidam in medium repente presiliens christianum se libere confessus est. Ambo igitur se in uicem osculantes ibidem in simul decollati sunt. Christiani vero eius nomen ignorantes eum adauctum vocauerunt. eo quod sancti felici auctus sit ad coronam martirij. Quos cum christianum in fouea quam arbor effecerat sepellissent. pagani eos effodere volentes protinus a dyabolo sunt arrepti. Passi sunt circa annos domini. cclxxxvij.

De sanctis sauiniano et sauina cxrii A

Sauinianus et sauina fuerunt filij sauini viri nobilissimi sed pagani. Qui de prima uxore sauinianum genuit. de secunda sauina filiam generauit. et ex nomine suo ambos vocauit. Leges autem sauinianus versus illis asperges me domine etc. quod hoc esset querebat sed intelligere non valebat.